

[Socialministeren.]

over for enkeltheder. Derimod kan jeg ikke takke det ærede medlem hr. Iver Poulsen. Det havde jeg heller ikke ventet og har derfor ikke forberedt en større takketale.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til det, der har været fremme af mere principiell art.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen syntes, at der manglede samlede perspektiver i vor pensionslovgivning, og han henviste derunder til, at vi var kommet med lovforslaget om tillægspensionen lidt før dette lovforslag, og at tjenestemændenes forhold i forbindelse med pensionen endnu ikke var i orden. Dette skulle være udtryk for, at der ikke var nogen linje i det. Det vil imidlertid altid være sådan i enhver lovgivnings udvikling og vistnok specielt i den sociale lovgivning, at hvis man standser op og ikke kan gøre fremskridt, medmindre hver enkelt detalje til alle sider er med, så kommer man ingen vegne. Man kunne således have sagt til sig selv i 1890'erne: vi kan ikke komme videre med vor meget spinkle ordning, for der er andre hensyn at tage; og man kunne have gjort det samme hele vejen frem. Derfor må vi gå den anden vej og samle os sammen til med mellemrum at gøre visse større fremstød, og så tager vi højde for, at der ved siden af det kan ligge specielle problemer, som vi må have løst. Sådan har man jo gjort i 1922, i 1932 ved socialreformen og i 1956, da vi lavede den første del af folkepensionen, og sådan må vi gøre igen. Derfor vil jeg hævde, at vi netop prøver på at få en helhed i systemet.

Det er rigtigt, at tjenestemændenes forhold til denne ordning ikke er endeligt aftalt, men jeg kan sige, at det er med tjenestemændenes forståelse, at man har henlagt dette spørgsmål til et særligt udvalg, hvori tjenestemændene er repræsenteret; og så vidt jeg ved, havde de et møde så sent som i går, da man netop diskuterede forholdet til denne ordning. Det er klart, at der opstår problemer af særlig karakter, når vi taler om tjenestemændene. De har en pension, der i forhold til deres løn udgør 60-70-80 pct., eller hvad det nu er, og hvis man så bestemmer, at de umiddelbart skal have samme fulde folkepension som andre, ville de kunne komme op på en samlet pension,

der ville ligge over den løn, de har haft i deres aktive periode. Derfor må — hvad det ærede medlem fru Grethe Philip var inde på, selv om jeg ikke ved, om det er den vej, det ærede medlem anbefaler — tjenestemandsproblemerne behandles for sig og løses ud fra andre betragtninger end dem, man må anlægge over for den del af befolkningen, der ikke har en sådan pensionsordning i forvejen. Men sagen er i arbejde, og det er min opfattelse, at den vil kunne blive færdig, inden denne lov træder i kraft. Der var en af de ærede ordførere, der mente, at man sagtens kunne slynge en sådan dato ud, men han tvivlede på, at det kunne lade sig gøre for tjenestemandsudvalget at få færdiggjort arbejdet. Jeg kan sige, at inden jeg skrev dette, har jeg forhørt mig i finansministeriet, der mener, at det er muligt.

Det næste store problem, man har drøftet, er spørgsmålet om, hvorvidt vi nu går den rigtige vej ved samtidig at gennemføre den fulde folkepension uden fradragregler og et pensionstillæg, der er afhængigt af folks indkomster. Jeg vil gerne sige, at den umiddelbare opgave er at gennemføre den fulde folkepension. Det var det, vi lagde grunden til i kommissionen før 1956, og det er det, vi nu kan fuldføre, idet vi kan gennemføre en ordning på 5 år, hvorefter der ikke tages hensyn til indtægtsforhold ved pensionsberegningen. Men sideløbende med denne ordning er der andre hensyn at tage, idet denne overgang til fuld folkepension i særlig grad kommer dem til gode, som i dag har nedslag i deres indtægtsbestemte folkepension eller alene har mindstebeløbet, altså den bedre stillede del af pensionistgruppen, samtidig med at vi har en økonomisk set underliggende gruppe, som ikke får fordel af overgangen til fuld folkepension, men tværtimod er kommet bag efter den almindelige udvikling i velstand. Det er det hensyn, jeg og regeringen har ment at burde tage: at samtidig med, at vi gennemførte den fulde folkepension, skulle vi hjælpe de pensionister, som alene har pensionen eller en lille indtægt ved siden af at leve af. Forholdet er jo det, at regner vi bare 5 år tilbage, var folkepensionen i forhold til en ikke-faglært arbejders løn i jernindustrien oppe på 44,2 pct.; nu er den nede på 40,2 pct. Det er det, vi samtidig vil søge rettet op, og det gør vi ved pensionstillægget.